

A-PBT-A-575/2012. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület J.B. által képviselt **T.Á.I** (a továbbiakban: Kérelmező) az **ABC Bank** (a továbbiakban: pénzügyi szolgáltató) ellen benyújtott kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2012. október 17. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a pénzügyi szolgáltatót, hogy az ajánlás kézhezvételét követő 15 napon belül fizessen meg a Kérelmezőnek 2.991,- Ft-ot, azaz Kettőezer-kilencszázkilencvenegy forintot, és ezen összeg után 2010. február 10-től a megfizetésig, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (továbbiakban: Psztv.) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Kérelmezőt és a pénzügyi szolgáltatót, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

INDOKOLÁS

A Pénzügyi Békéltető Testület a rendelkezésére álló dokumentumok és a Felek előadásai alapján a következő tényállást állapította meg:

A Kérelmező és a pénzügyi szolgáltató között 2008. november 6-án hitelkártya szerződés (továbbiakban: Hksz.) jött létre. A Hksz. elválaszthatatlan részét képezte a Lakossági Hitelkártya Üzletszabályzat (továbbiakban: Üsz.) és a mindenkor hatályos Hirdetmény.

A Hksz. és az Üsz. meghatározta az elszámolási és a türelmi időszak definícióját. Az elszámolási időszak minden hónap 10. napjától a következő hónap 10-ik napjáig, míg a türelmi időszak minden hónap 11. napjától a 26. napjáig terjedt. Abban az esetben, ha a Kérelmező a türelmi időszak végig megfizette a hitelkártyával történő vásárlásokból eredő tartozását, akkor a tartozása után kamatot nem kellett fizetnie.

A Kérelmező a Hksz. alapján megnyitott hitelszámláján a 2010. január 11-ei számlazáráskor 267.956,- Ft összegű tartozás állt fenn. Ebből az összegből a pénzügyi szolgáltató, a Kérelmező (korábbi) felhatalmazása alapján, 2010. január 13-án – 2010. január 26-ig tartó türelmi időszak alatt – 13.398,- Ft összeget tudott a Kérelmező pénzügyi szolgáltatójánál vezetett lakossági bankszámlájáról beszédési megbízással érvényesíteni (beszedni).

Az Üsz. alapján a Kérelmezőnek kamatmentességhez a türelmi időszak végéig, 2010. január 26-ig további 254.558,- Ft-ot kellett volna átutálnia/befizetnie a hitelszámlájára.

A Kérelmező 2010. január 26-ig elmulasztotta rendezni a fent hivatkozott 254.558,- Ft összeget, arra csak másnap, 2010. január 27-én került sor.

A pénzügyi szolgáltató tekintettel arra, hogy a Kérelmező 2010. január 26-ig nem fizette meg a teljes tartozását, 2010. február 10-én, a 2009. december 10-től 2010. január 26-ig fennálló tartozásokra vonatkozóan 9.029,- Ft kamatot, a 2010. január 26-tól 2010. január 27-ig fennálló 254.558,- Ft tartozásra, pedig 228,- Ft kamatot számított fel. A fentiekben túl a pénzügyi szolgáltató - mivel a Kérelmező a fizetési határidőig (a türelmi időszak végéig) a teljes tartozást nem egyenlítette ki - „*a mellékelt táblázat szerinti bontásban összesen 2.991,- Ft kamatot terhelt a 2010. január 11-től 2010. február 10-ig könyvelt tételekre*”.

A Kérelmező a következő időszakra vonatkozó, 2010. február 26-án esedékessé váló fizetési kötelezettségnek eleget tett, valamennyi hitelkártya használatból eredő tartozását megfizette.

A Kérelmező a 2.991,- Ft kamat felszámítását nem fogadta el, emiatt több ízben panasszal élt a pénzügyi szolgáltatónál.

A pénzügyi szolgáltató a Kérelmező valamennyi panaszát elutasította, arra történő hivatkozással, hogy az Üsz. VII. 4. c pontja alapján jogosult volt kamatot felszámítani.

Ezt követően a Kérelmező a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez (továbbiakban: PSZÁF) fordult. A PSZÁF két eljárást folytatott le az ügyben. Az xy. számú fogyasztóvédelmi eljárás keretében hozott határozatában azt állapította meg, hogy a pénzügyi szolgáltató fogyasztóvédelmi jogszabálysértést nem követett el, így a kérelmet elutasította, míg a fennálló elszámolási vita tekintetében az eljárást – hatáskörének hiányára való tekintettel – az xxx. számú végzésében megszüntette.

Ezt követően a Kérelmező 2012. augusztus 16-án érkezett kérelmével fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez a fenti pénzügyi jogvita rendezése érdekében. A Kérelmező kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a pénzügyi szolgáltató nem volt jogosult 2.991,- Ft kamat felszámítására és ez alapján, a folytatólagos meghallgatáson módosított döntési indítványában arra kérte kötelezni a pénzügyi szolgáltatót, hogy térítse meg részére a felszámított 2.991,- Ft-ot, valamint annak a terhelés értéknapjától a megfizetéséig esedékessé váló törvény szerinti kamatait.

A pénzügyi szolgáltató válasziratóban továbbra is fenntartotta a Kérelmező panaszaira adott válaszaiban foglaltakat és hivatkozott arra, hogy a Hksz. és az Üsz. alapján jogosult volt kamatokat felszámítani a Kérelmező késedelmes teljesítése kapcsán. A vitatott 2.991,- Ft kapcsán azt adta elő, hogy a Kérelmező késedelmes teljesítése miatt az *„Üzletszabályzatunk értelmében ezzel az Ügyfél a következő Időszak kamatmentességét elvesztette”*, illetve *„13. A Bank nem minden Hitelkeret felhasználás után számít fel hitelkamatot, továbbá, egy adott Elszámolási Időszakban felmerült Hitelkeret felhasználás után más-más Elszámolási Időszakban számít fel hitelkamatot. Tekintettel erre, egy adott Elszámolási Időszakban teljesített befizetések a felhasznált hitelkeretet csökkentő hatása több egymást követő Elszámolási Időszakban mutatkozik meg.”*

Az első meghallgatáson a pénzügyi szolgáltató képviselője az eljáró tanács azon kérdésére, hogy az Üsz. mely pontja alapján vesztette el a Kérelmező a következő időszak kamatmentességét (annak ellenére, hogy a következő időszakban, az adott türelmi időszak végéig rendezte a vásárlásokból eredő tartozását) nem tudott nyilatkozni, kérte a meghallgatás elhalasztását arra való tekintettel, hogy ez szakkérdés, illetve arra való tekintettel is, hogy a Kérelmező válasziratra tett észrevételét közvetlenül a tárgyalást megelőzően vette kézhez.

Az eljáró tanács álláspontja szerint ugyan ez a kérdés nem szak-, hanem tisztán jogi kérdés, de arra való tekintettel, hogy a pénzügyi szolgáltató a Kérelmező válasziratra tett észrevételeit közvetlenül a meghallgatást megelőzően kapta meg, helyt adott a pénzügyi szolgáltató halasztás iránti kérelmének.

A folytatólagos meghallgatásra készített írásbeli beadványában a pénzügyi szolgáltató akként nyilatkozott, hogy a Kérelmező a következő időszak kamatmentességét az Üsz. VII. 4. c. pontja alapján vesztette el.

A kérelem az eljáró tanács álláspontja szerint megalapozott:

Az Üsz. VII. 4. pontja az alábbiakban rendelkezik a *„Kamatozás, tartozások megfizetése:*

A Bank kamatot napi kamatszámítás szerint számol, és havonta, az elszámolási időszak zárásával, illetve a Türelmi időszak elteltével terhel a hitelszámlán - a mindenkor hatályos Hirdetményben meghatározott mérték és mód szerint - a Kártyabirtokos tartozása után a következő esetekben:

a) Amennyiben az adott Elszámolási időszakban készpénzfelvétel nem történt, és a Kártyabirtokos a Fizetési határidőig a Felhasznált hitelkeret teljes összegét megfizeti, a Bank nem számít fel hitelkamatot az adott Elszámolási időszakra.

b) A Bank a készpénzfelvételi Tranzakciók összegére és díjára, valamint a Hitelkártya használatával és a számlavezetéssel kapcsolatban felmerülő egyéb díjakra és költségekre a Tranzakció időpontjától kezdődően, annak teljes megfizetéséig Hitelkamatot számít fel.

c) Amennyiben a Kártyabirtokos a Fizetési határidőig nem, vagy csak részben fizeti meg a Felhasznált hitelkeret teljes összegét, úgy a Bank Hitelkamatot számít fel a Tranzakció időpontjától kezdődően a vásárlási Tranzakció összegére is. A vásárlási Tranzakció összegére felszámított Hitelkamatot az adott Elszámolási időszakot követő Elszámolási időszak Számlakivonatán közli a Bank”.

Az eljáró tanács megállapította, hogy a jogvitában érintett elszámolási időszak a 2009. december 10-től 2010. január 10-éig, míg a türelmi időszak a 2010. január 10-től a 2010. január 26-áig terjedő időszak volt.

A Kérelmező 2010. január 26-áig nem fizette meg valamennyi tartozását, így a pénzügyi szolgáltató jogosult volt az Üsz. VII. 4. c pontja alapján a 2009. december 10-től 2010. január 26-ig fennálló 254.558,- Ft tartozás után 9.029,- Ft kamatot felszámítani. Szintén ezen pont alapján a pénzügyi szolgáltató jogosult volt 2010. január 26-tól 2010. január 27-ig fennálló 254.558,- Ft tartozás után 228,- Ft kamatot felszámítani.

Ezeknek a jogosságát egyébként a Kérelmező sem vitatta.

Az eljáró tanács 2.991,- Ft kamat felszámítása során arra a megállapításra jutott, hogy azt a pénzügyi szolgáltató jogtalanul, az Üsz-i felhatalmazás hiányában, jogalap nélkül számította fel.

E körben a pénzügyi szolgáltató arra hivatkozott – és az eljáró tanács felhívására a 2012. október 5-én kelt beadványának mellékleteként azt tételesen is kimutatta –, hogy a 2.991,- Ft összeget, a 2010. január 10-ét követően könyvelt vásárlások napjától a 2010. február 10-éig terjedő időszakra felszámított kamat képezi.

A pénzügyi szolgáltató válasziratában hivatkozott arra, hogy 2.991,- Ft kamat felszámítására azért került sor, mert a Kérelmező a türelmi időszak végéig nem fizette meg a fennálló tartozását és „emiatt a hitelkártyaszámlát a Türelmi Időszak lejártát követően 9.029 Ft összegű hitelkammattal terheltük. Üzletszabályzatunk értelmében ezzel az Ügyfél a következő Időszak kamatmentességét elvesztette”.

A pénzügyi szolgáltató beadványaiban folyamatosan és következetesen arra hivatkozott, hogy az Üsz. VII. 4. pontjában foglaltak együttes értelmezése teremti meg a jogalapját a 2.991,- Ft összegű kamat felszámításának.

A Kérelmező 2012. szeptember 20-án kelt, kérelmét kiegészítő beadványában hosszan kifejtette, hogy a fenti Üsz. rendelkezések nem tartalmazzák a kamatmentesség elvesztéséről szóló rendelkezést, illetve levezette azt is, hogy ezek a rendelkezések a legjobb szándékkal sem értelmezhetőek a pénzügyi szolgáltató által előadottak szerint. E körben hivatkozott a a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 205/B. § (2) bekezdés és 207. § (1) és (2) bekezdésben foglaltakra.

A Pénzügyi Békéltető Testület a Kérelmező fenti, kérelmet kiegészítő beadványában foglaltakkal teljes egészében egyetért. Az eljáró tanács is arra jutott, hogy egész egyszerűen az Üsz. ezen rendelkezéseiben szó sincs arról, hogy az ügyfél/Kérelmező elvesztené a következő időszak kamatmentességét.

Az Üsz. VII. 4. a) pontja arról rendelkezik, hogy a pénzügyi szolgáltató, mely esetben nem számít fel hitelkamatot.

Az Üsz. VII. 4. b) pontja arról rendelkezik, hogy a pénzügyi szolgáltató a készpénzfelvételi tranzakciókra, a hitelkártya használatával és a számlavezetéssel kapcsolatban felmerült egyéb díjak összegére és díjára, „*a tranzakció időpontjától kezdődően, annak teljes megfizetéséig hitelkamatot számít fel*”. Jelen ügyben ilyen díjak nem merültek fel, így az Üsz. ezen rendelkezése a jogvita eldöntése szempontjából irreleváns.

Az Üsz. VII. 4. c) pontja arról rendelkezik, hogy amennyiben a Kérelmező a fizetési határidőig (türelmi időszak végéig) nem, vagy csak részben fizeti meg a felhasznált hitelkeret teljes összegét akkor a pénzügyi szolgáltató jogosult hitelkamatot felszámítani.

Jelen esetben erre sor is került, amikor a pénzügyi szolgáltató a 2009. december 10-től 2010. január 26-áig és a 2010. január 26-tól 2010. január 27-éig terjedő időszakra felszámított 9.029,- Ft és 228,- Ft kamatot.

Ebben a pontban azonban nincs olyan rendelkezés, amely arra vonatkozna, hogy a Kérelmező elvesztené a következő időszakra vonatkozó esetleges, tartozásának megfizetésétől függő kamatmentességét és a pénzügyi szolgáltató a következő elszámolási időszakra is jogosult lenne – függetlenül a Kérelmező türelmi időszak végéig lehetséges teljesítésétől – hitelkamatot felszámítani.

A c) pont arra tartalmaz rendelkezést, hogy a „*felszámított hitelkamatot az adott elszámolási időszakot követő elszámolási időszak számlakivonatán közli*”, azonban itt pusztán közlésről van szó, nem arról, hogy a pénzügyi szolgáltató jogosult lenne több ízben is, eltérő időszakokra vonatkozó kamatfelszámításokra.

A fentiek alapján megállapítható, hogy egyik pont sem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy az ügyfél/Kérelmező a következő időszakra vonatkozó, esetleges tartozásának megfizetésétől függő kamatmentességét elvesztené, így a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa arra a megállapításra jutott, hogy a pénzügyi szolgáltató jogalap nélkül számította fel a 2.991,- Ft összegű kamatot.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa meg kívánja jegyezni, hogy abban az esetben, ha elfogadná a pénzügyi szolgáltató kamatmentesség elvesztésére vonatkozó nem teljesen konzisztens gondolatmenetét, akkor abból akár az – az egyébként nyilvánvalóan téves – következtetés is levonható volna, hogy a vizsgált időszakot követő, majd a rákövetkező 2., 3., és további időszakokban is eleve elveszhetne a kamatmentesség lehetősége.

A Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján *„pénztartozás esetében - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdve akkor is köteles a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni, ha a tartozás egyébként kamatmentes. A kamatfizetési kötelezettség akkor is beáll, ha a kötelezett késedelmét kimenti”*.

Tekintettel arra, hogy az eljáró tanács álláspontja szerint a pénzügyi szolgáltató jogalap nélkül számította fel és terhelte meg a Kérelmező folyószámláját 2010. február 10-én a vitatott 2.991,- Ft kamatösszeggel, így a fent ismertetett Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján a Kérelmező jogosan követeli a késedelmi kamatokat.

Figyelemmel arra, hogy a pénzügyi szolgáltató nem vette magát alá a Pénzügyi Békéltető Testület döntésének, így a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ajánlásban hívta fel a pénzügyi szolgáltatót a rendelkező részben foglaltak teljesítésére.

Budapest, 2012. október 30.

dr. Köhalmi Attila
az eljáró tanács elnöke
az aláírásban akadályozott elnök helyett is
dr. Németh Szilvia s.k.

dr. Németh Szilvia s.k.,
az eljáró tanács tagja

Szabó Péter s.k.,
az eljáró tanács tagja